քեզի համար շատ կը կասկածէի թէ Արծրունեաց հոգւով մարմնով անձնատուր ես, բայց կը տեսնեմ, թէ այդչափ յիմար չես եղեր:

— Ես ճշմարիտն ըսեմ, որ այդ երիտասարդներովս երբեք յարեալ չէի, վասնզի կը տեսնէի թէ յիմար եւ մոլի իրենց զուարճութեանց ու մոլութեանց միայն կը հետեւէին, եւ խորհուրդ մտիկ ընել ամենեւին չունէին: Իրենց մայրը մեծ Տիկինը ես կը յարդէի իբրեւ առաքինի եւ խելօք կին, բայց իր զաւկները երբեք նորա խրատներուն ուշ չէին դնէր, ուստի յուսահատած էի իրենցմէ, եւ կործանմունքը յայտնի կը տեսնէի:

— Դու տեղեկութիւն ունի՞ս մեզի գրուած նամակին նիւթին վրայ,— հարցուց Վահրամ Տրունի:

— Գիտեմ, որ Բուղայէ իրեն հրովարտակ մը եկաւ, եւ Մուշեղ շատ ուրախացաւ, բայց միջի պարունակութիւնը ինք չի զրուցեց. ես էլ (դառնալով զինակրին), գիտես, բնութեամբ հետաքրքիր չեմ, չի հարցուց ի, այն բանը, որ յայտնի պիտի լինի՝ օր մը ժամանակին կ'իմանամ, ըսի ու անցայ: Հիմա գործի ատեն չէ, զուարճութեան նայինք,— ըսաւ եւ բաժակները լցուց:

Էլ կարողութիւն չէր մնացել մեր իշխանաց ոչ խմելու եւ ոչ շարժէլու. իրենց թիկնապահները նոյն վիճակին մէջ էին արդէն դուրսը, երբ ներսը կը գտնուէին իրենց տեարքը. յանկարծ ներս խուժեցին Յովնանու առաջնորդութեամբ սասունցի խումբը, որ եկեղեցւոյն մէջ ծածկուած էին մինչեւ այն րոպէ, եւ առանց շարժման ժամանակ թողլու՝ վայրկենին մեր երկու Վահրամները կապեցին. առանց դիմադրութեան նոյնն ըրին նաեւ իրենց թիկնապահաց: Երբ Յովնանու փափագը ուզածին պէս կատարուեցաւ, տեսնելով, որ կ'էս-գիշէր դեռ չի կայ, հրաման ըրաւ ժողովուելու, եւ մօտենալով Խոսրովու, որ ընկողմանեալ էր բայց արթուն, ըսաւ.

— Խոսրով իշխան, կարծեմ ժամանակ է գնալու: